

Sygekassekontingentet paa 1,68 Kr., og den Besparelse, der her vil kunne opnaas for Stat og Kommune, er 1,8 Mill. Kr. for hver. En betydelig Besparelse for Staten, muligvis endog større end den nu anførte, vil kunne vindes ved en stærkere Kontrol overfor Rentenyderne. Jeg skal herom henvise til de Bemærkninger, der ledsager Lovforslaget, men dog blot anføre, at der ingen Tvivl er om, at et stort Antal Renteaansøgere i de første vanskelige Aar, hvori denne Lov virkede, slap igennem, fordi Kontrollen ikke var effektiv, saaledes at der utvivlsomt rundt omkring i Landet sidder mange Rentenydere, hvis Invaliditet ikke berettiger dem til at nyde denne Rente.

Nu vil man maaske indvende, at denne Nedsættelse af Invaliderenten er — skal jeg sige — noget barsk, og der er vel ingen Tvivl om, at det adskillige Steder vil føles saaledes. Hertil skal jeg for det første sige, at det jo efter Loven staar i Kommunernes Magt at give særlig vanskeligt stillede Rentenydere et ekstra Tilskud, og for det andet vil jeg henvise til Forholdene i andre Lande. Hvis dette Lovforslag vedtages, bliver det offentlige Tilskud til Invaliderenten i Danmark 270 Kr., i Sverige er det offentlige Tilskud 225 Kr. I Tyskland er den højeste Rente, der gives, 360 Mark, og i England naar den op til 390 Shilling. I begge disse Lande ligger den altsaa betydeligt lavere end den her foreslaaede Invaliderente.

Det andet Punkt, hvor jeg mener, at Besparelser kan sættes ind, er vedrørende Administrationen. Siden Lovens Vedtagelse i 1921 er Administrationsudgifterne steget meget stærkt. I 1922—23 var de 485 000 Kr., medens de for indeværende Aar ganske sikkert naar op paa 900 000 Kr. Paa Finansloven er budgetteret et lavere Beløb, men dette Beløb, altsaa i indeværende Finansaar, er allerede opbrugt, og der er ingen Tvivl om, at man naar op paa 900 000 Kr. i Administrationsudgifter. Nu vil jeg ikke dermed sige, at disse Penge er ødslet meningsløst bort. Der er nemlig kommet det til i de senere Aar, at der er en mere gennemført Kontrol med Ansøgerne. Saaledes blev der i de første Aar kun kasseret 10—15 pCt. af Ansøgerne som ikke fortjenende Invaliderente, medens Kassationsprocenten det sidste Aar har været oppe paa 25. En stor Del af Administrationsudgifterne medgaar til Lægeundersøgelser og Lægeattester for Ansøgerne. Honorarerne for disse Undersøgelser og Attester er efter min Mening under In-

flationen kommet højt op. Administrativt har man derfor paabegyndt en væsentlig Nedsættelse af Honoraret for Lægeerklæringer og Attester. Forhandlinger med Lægerne derom er allerede indledet, og med Lægerne ved Rigshospitalet er disse Forhandlinger afsluttet under de allerbedste Former, idet vi har mødt den største Forstaaelse hos disse Læger af, at Udgiften maatte ned. Der kan regnes med en Besparelse paa 30—33 $\frac{1}{3}$ pCt.

Det andet Punkt vedrørende Administrationen, hvor der foreslaas Besparelser, angaar Rettens Sættelse. Invalideretten bestaar af to ensdannede Afdelinger. Hver Afdeling bestaar af en Præsident, to Læger, en Arbejdsgiver, to Sygekasselæger samt to tilforordnede. Hver Ret bestaar altsaa af 8 Medlemmer. Det foreslaas nu, at der i hver Ret kun skal sidde en Præsident, en Læge, en Arbejdsgiver, et Sygekassemedlem og en tilforordnet. Det betyder en Reduktion af hver Ret fra 8 til 5 Medlemmer. Denne Forenkling af Retten vil medføre en Besparelse paa 15 000 Kr., og sammen med det tidligere omtalte Forslag om Forenkling betyder dette en Besparelse i Administrationen paa 50 000 Kr.

Endvidere er der foreslaaet, at alle Ansøgere skal betale første Lægeattest, og at alle Ansøgere, der faar tildelt Invaliderente, betaler største Delen af de senere Lægeattester. Lægger man de Besparelser, der herved fremkommer, sammen med de forannævnte, vil der fremkomme en Besparelse paa 300 000 Kr., det vil sige 33 $\frac{1}{3}$ pCt. af hele Administrationsudgiften. Regner man med denne Besparelse og lægger den til den Besparelse, Staten faar ved Nedsættelse af Renten, vil den samlede Besparelse for Staten rundt regnet andrage 2,1 Mill. Kr. For Kommunerne bliver Besparelsen noget mindre, for det første, fordi Staten har alle Omkostningerne ved Administrationen, og for det andet, fordi man regner med, at Kommunernes Tilskud til særlig vanskeligt stillede Rentenydere vil beløbe sig til ikke ganske ringe Beløb. Regner man, at 10 pCt. af Invaliderne skal have kommunalt Tilskud, vil Kommunernes Besparelse andrage 1,5 Mill. Kr. Regner man, at 20 pCt. af Invaliderne skal have særligt kommunalt Tilskud, vil Besparelsen for Kommunerne blive 1,2 Mill. Kr. For Sygekasserne vil Besparelsen blive 2 Mill. Kr. og for Arbejdsgiverne 1 Mill. Kr.

Det foreløbige Udkast til denne Lov har været tilstillet Invalideretten til Erklæring. Invalideretten har derefter afgivet en Betænkning, som findes vedføjet